

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 23.836 van 26 februari 2009
in de zaak RvV X II**

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 5 december 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 18 november 2008 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VANDE KERCKHOVE, loco advocaat P. B. MARTENS, en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoekster diende op 16 juni 2008, in functie van haar Belgische echtgenoot een aanvraag in tot inschrijving.

1.2. Op 18 november 2008 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing werd verzoekster dezelfde dag ter kennis gebracht.

Dit vormt de bestreden beslissing.

2 Ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Verweerder werpt een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op. Verweerder preciseert dat verzoekster in gebreke blijft om een voldoende duidelijk en nauwkeurig omschreven middel naar voren te brengen. Verweerder verwijst naar de toepassing van artikel 39/69, §1, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) dat stipuleert dat het verzoekschrift op straffe van nietigheid moet vermelden, een uiteenzetting van de feiten en de middelen die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Verzoekster blijft volgens verweerder in gebreke een duidelijke omschrijving te geven van de rechtsregel die geschonden wordt geacht en is van oordeel dat de vage en ongestaafde beschouwingen van verzoekster hieraan niet voldoen.

2.2. Naar luid van artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.”* Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet conform vaste rechtspraak van de Raad van State worden begrepen, de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden (RvS 29 november 2006, nr. 165.291; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 2 maart 2007, nr. 168.403).

2.3. De Raad stelt vast dat wat verzoekende partij uiteenzet een kritiek is op een aantal overwegingen van de bestreden beslissing die zij a posteriori tracht te weerleggen, zonder echter te preciseren welke bepaling of beginsel werd overtreden. Het komt de Raad niet toe om uit deze uiteenzetting middelen te gaan distilleren. De aangebrachte kritieken kunnen niet als ontvankelijke middelen worden verstaan. De toevoegingen gedaan in de repliek-memorie vermogen het vastgestelde gebrek niet recht te zetten (cfr. RVS, 110.760 van 30 september 2002).

De exceptie van onontvankelijkheid van het beroep is in de aangegeven mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend en negen door:

mevr. M. EKKA,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

M. EKKA.